Disney

Anna & Elsa

Salainen ihailija

Kirjoittanut
Erica David

TAMMI

Disney

Anna & Elsa

Salainen ihailija

Omistettu G.L.O.W.:lle, ja
kaikille upeille kirjoittaville
naisille ympäri maailmaa!
– E. D.

Alkuteos *Frozen: Anna & Elsa, The Secret Admirer*
Copyright © 2024 Disney Enterprises, Inc. All rights reserved.
Kirjoittanut Erica David
Kuvittanut Bill Robinson, Manuela Razzi,
Francesco Legramandi ja Gabriella Matta
Suomentanut Jenni Rapelo
Suomenkielinen laitos © Jenni Rapelo ja Tammi 2024
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.
Painettu EU:ssa
ISBN 978-952-04-6510-0

Disney

Anna & Elsa

Salainen ihailija

TAMMI
HELSINKI

Luku 1

”Täällä se on!” Olaf hihkaisi. Hilpeä lumiukko seisoi keskellä heinikkoa, joka aaltoili lämpimässä kevättuulessa. Olaf vilkutti toisella kädellä Annalle ja Elsalle ja toisessa hän heilutti pitkää, suippoa porkkanaa.

”Huh! Hyvä, että se löytyi”, Elsa huokaisi. Hän ja Anna olivat auttaneet Olafia etsimään porkkananenäänsä, joka oli kadonnut kesken piiloleikin. Elsa oli helpottunut. He olivat etsineet jo

melkein tunnin. Siskokset seurasivat, miten Olaf tökkäsi porkkanan keskelle kasvojaan.

”Piiloleikki oli niin hauskaa, että nenänikin tahtoi osallistua”, Olaf arveli.

”Se keksi paremman piilon kuin sinä, sillä sinut me löysimme heti”, Anna vitsaili. Hän oikaisi leikkisästi Olafin porkkananenää.

”Arvoitus ratkaistu!” Olaf ilmoitti.

”Ja juuri sopivasti ennen päivällisaikaa. Minulla on kauhea nälkä”, Anna totesi.

Elsan vatsa murisi. ”Niin minullakin”, hän sanoi. Elsa otti siskoaan käsikynkästä ja tarttui Olafin risukäteen, ja sitten ystävykset marssivat kohti linnaa.

Kun kolmikko asteli sisään linnan porteista, Annan ja Elsan uskollinen palvelija Kai tervehti heitä.

”Hyvää päivää, Teidän Korkeutenne”, Kai sanoi. ”Teille tuli paketti.”

”Paketti? Mutta enhän minä ole tilannut mitään”, Elsa ihmetteli. ”Keneltä se on?”

”Ei aavistustakaan”, Kai vastasi. Hän johdatti muut Elsan työhuoneeseen. Työpöydällä oli muhkurainen laatikko, joka oli kääritty ryppyiseen ruskeaan paperiin. Paketin ympärille oli kietaistu kömpelösti nauha.

”Se taitaa olla yllätys”, Anna arveli katsellessaan merkillistä pakettia.

”Arvoitus!” Olaf kiljaisi innoissaan ja taputti risukäsiään yhteen.

Elsa oli utelias. Hän poimi paketin käsiinsä ja ravisti. Jokin tömähteli vasten laatikon laitoja. Anna kumartui tarkastelemaan pakettia lähempää. Yhtäkkiä hän nyrpisti nenäänsä.

”Hyi! Mikä tuo lemu on?” hän kysyi.

Elsa veti paketin lähemmäs kasvojaan ja nuuhkaisi. ”Hmmm, se tuoksuu... suolaiselta. Samalta kuin... meri”, hän pohdiskeli.

”Meri?” Olaf toisti. Hänen silmänsä suurenivat. ”Hahaa! Tiedän, ketkä sen lähettivät! Merirosvot!”

”Miksi ihmeessä merirosvot lähettäisivät Elsalle paketin?” Anna kummasteli.

Olaf kohautti olkiaan. ”Merirosvot ovat salaperäistä porukkaa.”

Kai raapi mietteliäänä leukaansa. ”On vain yksi keino selvittää, keneltä paketti on”, hän sanoi.

”Mikä?” Olaf kysyi.

Kai ja Elsa vilkaisivat toisiaan, ja Elsa nyökkäsi. ”Minun pitää avata se”, hän sanoi.

”Loistotuuma!” Olaf innostui. Hän ja Anna siirtyivät odottavaisina lähemmäs. Elsa avasi varovasti nauhan ja kuori sitten ryppyisen ruskean paperin laatikon ympäriltä. Hän nosti kantta – ja näki pitkulaisen paperikäärön. Hän nosti sen ylös laatikosta. Käärö oli jääkylmä.

”Mikä se on?” Anna kysyi malttamattomana.

Elsa kohautti olkiaan. Hän oli ymmällään. Varovasti hän kääri paperin auki. Sen sisältä paljastui jäinen kala.

”Oho!” Elsa henkäisi yllättyneenä. ”Enpä olisi arvannut. Ehkä kala on lähetetty kokille?”

”Enpä usko”, Kai sanoi. ”Paketin mukana tuli kortti.” Hän osoitti pientä käsintehtyä

kirjekuorta, joka oli kiinnitetty käärepaperiin. Siihen oli kirjoitettu *Elsa* huteralla käsialalla. Elsa avasi uteliaana kuoren. Sen sisällä oli kortti, jossa luki:

Uisin vaikka vastavirtaan vuoksesi.

”No? Keneltä se on?” Anna uteli.

”Salaiselta ihailijalta”, Elsa vastasi.

”Oi! Rakastan salaisia ihailijoita”, Olaf

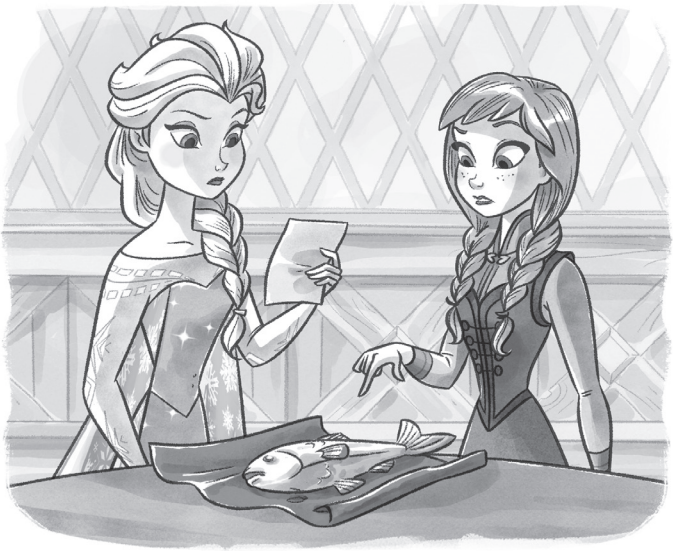

intoili. ”Mikä muuten on salainen ihailija?” hän kuiskasi Annalle.

Anna naurahti. ”Joku, joka tykkää sinusta, muttet tiedä, kuka.”

”Eli se on vähän niin kuin arvoitus?” Olaf varmisti.

”Juuri niin”, Anna vastasi. ”Sangen mielenkiintoinen arvoitus.”

Anna pohti, kuka lahjan oli voinut lähettää. Monet pitivät kuningattaresta – tai oikeastaan kaikki Arendelin asukkaat. Mutta kukaan ei erityisesti erottunut joukosta.

”Osaatko arvata, keneltä se voisi olla?” hän kysyi Elsalta.

”Ei aavistustakaan”, Elsa vastasi hämillään. Oli mukavaa olla pidetty, mutta samaan aikaan häntä myös hieman nolostutti.

Anna kurtisti mietteliäänä kulmiaan. ”Kuka antaisi sinulle jäisen kalan? Melko outo lahja kosijalta.”

”Kosija! Rakastan kosijoita!” Olaf hihkaisi. ”Mikä se on?” hän kuiskasi taas Annalle.

”Joku, joka pitää todella paljon kuningattaresta tai prinsessasta”, Anna vastasi. ”Vaikka kaikki kosijat eivät ole sitä, mitä esittävät. Muistat varmaan Hansin.”

Olaf tykkäsi kaikista ja kaikesta, mutta edes Olaf ei pitänyt Eteläsaarten Hansista. ”Hyh”, hän puuskahti.

”Juuri niin”, Anna nyökytteli. ”Onneksi suurin osa kosijoista on ihan mukavia. Saduissa prinsessa ja kosija saattavat joskus jopa rakastua toisiinsa.”

Tällä kertaa Olaf ei kaivannut täsmennystä. ”*Rakastan* rakkautta!” hän hihkaisi riemuissaan.

”Niin minäkin”, Anna myönsi hymyillen. ”Ehkäpä kalan lähettäjä karauttaa linnaan valkoisella ratsullaan ja pyyhkäisee Elsalta jalat alta aivan kuin sadussa.”

”Älä nyt sentään liioittele”, Elsa toppuutteli. ”Sehän on pelkkä kala.”

”*Rakastan* kaloja”, Olaf henkäisi.

”Tarkemmin sanottuna se taitaa olla lohi”, Anna huomautti.

”Mitä teemme kosiokalalle, Teidän Korkeutenne?” Kai kysyi huvittuneena.

Elsan vatsa murisi taas. ”Viedään se keittiöön. Ehkä voimme valmistaa siitä aterian.”

”Eihän kosiokalaa voi syödä!” Olaf kauhisteli.

”Ei niin”, Anna myötäili. ”Se on johtolanka, joka johdattaa meidät salaisen ihailijan jäljille.”

”Eiköhän etsimiset riitä jo tältä päivältä”, Elsa sanoi lempeästi ja taputti Olafin porkkananenää. Hän kääri kalan takaisin paperiin ja ojensi sen Kaille.

Olaf riiputti apeana päätään.

”Älä sure”, Anna kuiskasi ja taputti hellästi ystäväänsä. ”Salaisissa ihailijoissa on se hyvä puoli, etteivät he pysy ikuisesti salaisina.”

Luku 2

Seuraavana päivänä Anna ja Elsa söivät parhaillaan lounasta, kun Olaf hypähteli linnan ruokasaliin. ”Arvatkaa mitä!” lumiukko huikkasi iloisesti. ”Elsa on saanut toisenkin lahjan salaiselta ihailijalta.”

Kai asteli hitaasti huoneeseen Olafin perässä kantaen sylissään painavaa jääveistosta.

”Hyvänen aika!” Elsa henkäisi tyrmistyneenä.

Kai kompuroi peremmälle ja laski veistoksen keskelle pöytää. Se esitti naisen päätä.

”Onko tuossa sinä?” Anna kysyi Elsalta, joka nousi seisomaan tarkastellakseen veistosta lähemmin.

”En ole varma”, Elsa vastasi. Hän tutkaili patsasta tarkasti. Kasvonpiirteitä oli vaikea erottaa, etenkin kun veistos oli jo alkanut sulaa. ”Luulisin niin. Sillä näyttäisi olevan letti.”

”Totta!” Anna huudahti.

”Tuliko sen mukana mitään viestiä?” Elsa kysyi.

Olaf heilutteli pikkuisessa risukädessään paperikääröä. ”Kyllä!” hän ilmoitti. ”Avaa se! Ehkä saamme viimein tietää, kuka salainen ihailijasi on.” Hän ojensi paperikäärön Elsalle.

Elsa avasi sen ja luki:

”Sua niin kovasti ihailen, että tein susta veistoksen!”

”No? Keneltä se on?” Olaf kysyi. Hän pysyi hädin tuskin nahoissaan.

”Viestissä on sama allekirjoitus kuin aiemminkin”, Elsa vastasi. *”Salainen ihailijasi.”*

Anna oli yhtä utelias kuin Olafkin. Hän

otti viestin Elsalta ja tutki sitä tarkasti. ”Sama käsiala kuin eilisessä kortissa.”

”Ehkä se on tullut samalta henkilöltä”, Olaf arveli.

”Luultavasti”, Anna myötäili. ”Minusta tuntuu, että käsiala kuuluu jollekin sellaiselle, joka on vasta hiljattain oppinut kirjoittamaan.”

”Mistä niin päättelit?” Olaf kysyi.

Elsa siirtyi lähemmäs Annaa ja silmäili vaappuvia kirjaimia. ”Anna taitaa tarkoittaa, että viestin on kirjoittanut joku melko nuori henkilö”, Elsa täsmensi. Hän kääntyi hovimestarin puoleen. ”Kai, mistä löysit veistoksen?”

”Samasta paikasta kuin kalan, Teidän Korkeutenne. Linnan pihamaalta, suihkulähteen luota.”

Disney

FROZEN

Mystisiä viestejä ja merkillisiä paketteja!

Lumiukko Olaf hykertelee innosta, kun Arendelin linnaan saapuu salaperäisiä lahjoja ja viestejä. Vaikuttaa siltä, että joku on ihastunut kuningattareen! Elsaa kuitenkin ihmetyttää, kuka kumma haluaisi lähettää hänelle jäisen kalan tai puisen huilun. Hän päättää ottaa asiasta selvää Annan ja Olafin kanssa. Lopulta vakoilu ja tutkimukset tuottavatkin tuloksia, ja ystäviä odottaa inspiroiva yllätys!

Helppolukuisessa Frozen-lastenromaanissa Anna ja Elsa haluavat tietää, kuka ihailee kuningatarta kaukaa.

9789520465100

www.tammi.fi | L84.2 | ISBN 978-952-04-6510-0

Copyright © 2024 Disney Enterprises, Inc.